

Bemærkninger til lovforslaget.

Ved forslaget pålægges amtskommunerne samt Københavns og Frederiksberg kommuner ansvaret for varetagelsen af den oplysningsvirksomhed om svangerskabsforebyggelse, som hidtil har været forestået af mødrehjælpsinstitutionerne og private foreninger. Forslaget er en følge af, at lov om mødrehjælpsinstitutioner er ophævet ved § 139, stk. 2, i lov af 19. juni 1974 om social bistand.

Mødrehjælpsinstitutionerne driver i dag 32 seksualvejledningsklinikker og -konsultationer, der er spredt over hele landet. Hertil kommer to klinikker i København, der drives af Foreningen for Familieplanlægning. Mødrehjælpsinstitutionerne annoncerer bl. a. i dagspressen om egen vejledning samt om vejledning ved de nævnte private klinikker. Udgifterne ved driften af mødrehjælpsinstitutionernes klinikker og annoncering afholdes af staten. I medfør af § 11 i lov om svangerskabshygiejne og fødselshjælp yder staten tilskud på 90 pct. af udgifterne ved driften af de private klinikker. Tilskuddet ydes, efter at et kommunalt tilskud er fratrukket. Endvidere yder staten tilskud på 50 pct. af den nævnte forenings udgifter ved offentlig oplysningsvirksomhed om seksualhygiejne.

I overensstemmelse med bemærkningerne i socialreformkommissionens 2. betænkning (664/1972) indebærer forslaget, at ansvaret for den individuelle vejledning om svangerskabsforebyggelse og annoncering herfor påhviler amtskommunerne samt Kø-

benhavns og Frederiksberg kommuner. Forslagets § 11, stk. 2, åbner mulighed for, at driften af de private klinikker kan fortsætte. Landsdækkende propaganda og oplysningsvirksomhed påhviler staten på samme måde som f. eks. oplysning om kønssygdomme og deres bekæmpelse.

Med henblik på at sikre det nødvendige samarbejde og koordination med foranstaltninger i øvrigt inden for det sociale og sundhedsmæssige område foreslås forvaltningen af denne opgave henlagt til amtskommunernes social- og sundhedsudvalg.

Indenrigsministeriet udarbejder efter forhandling med de berørte organisationer og myndigheder retningslinier for tilrettelæggelsen af vejledningen.

Spørgsmålet om den fremtidige placering af det berørte personale forventes løst i forbindelse med gennemførelsen af lov om social bistand og ændringerne i den sociale pensionslovgivning.

De økonomiske konsekvenser ved forslaget kan kun anslås med nogen usikkerhed, idet seksualvejledning kun udgør en del af mødrehjælpsinstitutionernes samlede virksomhed. Udgifterne ved driften af de bestående klinikker kan anslås til ca. 3 mill. kr. årligt. I de kommende forhandlinger om den nærmere tilrettelæggelse af vejledningen vil indenrigsministeriet tage udgangspunkt i, at befolkningens adgang til vejledning om svangerskabsforebyggelse ikke må forringes.